

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η Παναγία είναι το πρότυπο της δικής μας ζωής

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Παρασκευής 4 Απριλίου 2025 χοροστάτησε στην ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου προς την Υπεραγία Θεοτόκο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης.

Η σημερινή ημέρα αποτελεί την πέμπτη και τελευταία Παρασκευή των Χαιρετισμών, όπου ολόκληρος ο Ακάθιστος Ύμνος ψάλλεται προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου, σηματοδοτώντας την πνευματική κορύφωση της περιόδου πριν τη Μεγάλη Εβδομάδα και το Άγιο Πάσχα 2025.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, κ. Τιμόθεος, με τον φιλόστοργο και καθοδηγητικό λόγο του, μάς οδηγεί στις αλήθειες της πίστης και της αγάπης. Στην ομιλία του, τόνισε τη σημασία της πνευματικής ζωής και του παραδείγματος της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας, προσκαλώντας μας να πορευθούμε στον δρόμο της σωτηρίας και της αρετής. Συγκεκριμένα ανέφερε:

“Στους ναούς, ανά την Ορθόδοξο Οικουμένη, ψάλλουμε τον Ακάθιστο Ύμνο προς τιμήν της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας. Ένα ιστορικό γεγονός που έλαβε χώρα το 626 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη ήταν η πολιορκία από τους Αβάρους και τους Πέρσες. Ο Ηράκλειος, που ήταν σε πόλεμο με τους Πέρσες, ενώ οι Αβάροι πολιορκούσαν την πόλη, με την καθοδήγηση της Υπερμάχου Στρατηγού, η Παναγία, και με την ηγεσία του Πατριάρχη Σέργιου, κατάφεραν να αποτρέψουν την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης. Ως ευχαριστία για αυτή τη σωτηρία, στον Ναό της Θεοτόκου των Χαλκίων ψάλλεται για πρώτη φορά ο Ακάθιστος Ύμνος.

Αλλά εκτός από αυτό το ιστορικό γεγονός, εμείς προχωράμε και στο σωτηριολογικό γεγονός και τοποθετούμε με τις Ακολουθίες της Παρασκευής, αλλά

και με την αποψινή Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου, ως κεντρικό πρόσωπο στην πορεία της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, την Παναγία Μητέρα του Κυρίου, γιατί εκείνη είναι πρότυπο της δικής μας ζωής. Πρότυπο και τρόπος ζωής κατά Χριστόν, για τη σωτηρία μας, μετά από την ενανθρώπιση του Θεού Λόγου.

Όλος ο Ύμνος με τα 144 «Χαίρε» προς την Κυρία Θεοτόκο, μας καθοδηγεί σε αυτό τον υπέροχο, Χριστολογικό και Σωτηριολογικό Ύμνο, για να τιμήσουμε το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου και να δοξάσουμε τον ενανθρωπήσαντα Κύριο και το ακροτελεύτιο, το οποίο ψάλλαμε απόψε, «Χαίρε, χρωτός του εμού θεραπεία· χαίρε, ψυχής της εμής σωτηρία», το «χαίρε, ψυχής της εμής σωτηρία», είναι αυτό το οποίο περικλείει πράγματι την σωτηριολογική κατάσταση του Θεού για τον άνθρωπο.

«Χρωτός» είναι το ανθρώπινο σώμα, «ψυχή» είναι ολόκληρη η εικόνα και το καθ' εικόνα του ανθρώπου που δημιουργήθηκε. Μέσα σε αυτήν την κατάσταση, επιβεβαιώνουμε, ότι μέσα στην Εκκλησία σώζεται και η ψυχή μας και το σώμα. Αγιαζόμαστε, ως ολόκληρες προσωπικότητες, σώμα και ψυχή. Γι' αυτό και ο ιερός υμνογράφος, με το ακροτελεύτιο το οποίον επαναπροσδιορίζει την έναρξη αυτού του χριστολογικού ύμνου, ο Άγγελος Πρωτοστάτης, με το ακροτελεύτιο «Ὡ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον», επιβεβαιώνει ότι, πρόξενος της σωτηρίας μας είναι η Παναγία Μητέρα του Κυρίου, η οποία αποδέχεται τον ασπασμόν και το μήνυμα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, προσδέχεται μέσα στην μήτρα της τον Θεόν Λόγον, τον οποίο τον ενανθρωπίζει και μας τον

προσφέρει ως τέλειο άνθρωπο ανάμεσά μας, και Εκείνος γίνεται η σωτηρία μας και της ψυχής μας.

Γι' αυτό και τα χείλη μας και η καρδιά μας εξυμνούν το μεγαλείο της Παρθένου. «Ὡ πανύμνητε Μητέρα, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον.» Αυτὴν προσκυνούμε στα ἱερά της Εἰκονίσματα. Αυτὴν τιμούμε και προσπαθούμε να της ομοιάσουμε. Εκτός του ὅτι θα πρέπει να αγωνιζόμαστε να εἴμαστε Παναγιосκέπαστοι, θα πρέπει να αγωνιζόμαστε να μιμούμαστε και τη ζωή της Παναγίας, στις αρετές της, στα χαρίσματά της, στην προσωπικότητά της.

Και μάλιστα εμεῖς κυρίως, οἱ Ορθόδοξοι Χριστιανοί, που τιμούμε την Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας, ἀλλά και τη μητέρα ὅλων μας, αφοῦ εἶναι ἡ μητέρα του Δημιουργοῦ Θεοῦ, που μας ἐπλασε ὅλους μας, υιοθετεῖ και ὅλους εμάς και γινόμαστε παιδιά της και προσερχόμαστε στα ἱερά Εἰκονίσματά της, ὅπως στην Παναγία, ὅπως στην Μητέρα μας, και εναποθέτουμε ἐκεῖ την ἀνάγκη, την ἐλπίδα, τη θλίψη, τον πόνο, τη χαρά. Και γίνεται και ἐκεῖνη μέτοχος αὐτῆς της χαράς. Και μέσα σε αὐτὴν την ἀλληλοπεριχώρηση των προσώπων, μας δίδει την δυνατότητα να προχωρούμε στη ζωή μας με καθοδηγητὴ και κανόνα της ζωῆς μας τον Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί, ὅλοι μας, ὄχι μόνο με τα χείλη μας, ἀλλά και μέσα ἀπὸ τα τρίςβαθα της καρδιάς μας, που εἶναι ἡ σωτηρία μας ἐπιβεβαιωμένη μετὰ ἀπὸ την ἐνανθρώπιση του Θεοῦ Λόγου, να ψάλλουμε μαζί με τους ιεροψάλτες μας, την

εξυμνήσουμε τα χαρίσματά
με και κοσμημένοι και εμείς

